

مصاحبه با مصطفی رحمانپور، رتبه 6 آزمون دکتری حقوق خصوصی سال ۱۴۰۵

مصاحبه با مصطفی رحمانپور، رتبه ۶ آزمون دکتری حقوق خصوصی سال ۱۴۰۵

لطفا خودتان را معرفی کنید و مختصری درباره پیشینه تحصیلی و شغلی‌تان بفرمایید.

مصطفی رحمانپور هستم. کارشناسی حقوق را در دانشگاه تهران گذراندم و سپس از طریق استعدادهای درخشان وارد مقطع کارشناسی ارشد حقوق مالکیت فکری در همان دانشگاه شدم. اکنون در ترم آخر این مقطع هستم و به‌زودی از پایان‌نامه‌ام با عنوان «حقوق مالکیت ادبی و هنری، و متون مقدس» دفاع خواهم کرد. در کنار مسیر دانشگاهی، طی چند سال گذشته در دبیرستان‌های ماندگار البرز و شهید مطهری مشغول به تدریس بوده‌ام. همچنین از سال ۱۴۰۳ به عنوان کارآموز وکالت، وارد فضای حرفه‌ای حقوق شده‌ام.

انگیزه‌تان از تحصیل در مقطع دکتری چیست؟ چرا به کارشناسی‌ارشد بسنده نکردید؟

برای من ادامه‌ی تحصیل در مقطع دکتری، به‌قصد پژوهش و آموزش، امتداد مسیری است که از دوره‌ی کارشناسی‌ارشد آغاز کردم؛ در این مسیر تلاش کردم صرفاً به یادگیری اکتفا نکنم و درگیر پرسش‌هایی بشوم که پاسخ‌های موجود به آن‌ها، دست‌کم برای من، قانع‌کننده نبودند. تجربه‌ی معلمی نیز نقش مهمی در شکل‌گیری نگاهم داشت چراکه فضای آموزش را به‌عنوان محیطی تجربه کردم که در آن به‌طور مداوم در معرض پرسش و نقد قرار می‌گیری و ناچار به بازاندیشی در دانسته‌های خود هستی. همین موضوع باعث شد نسبت به آنچه می‌خوانم یا می‌نویسم، نگاه دقیق‌تر و نقادانه‌تری پیدا کنم. از سوی دیگر، در چند سال اخیر، در حوزه‌ی حقوق مالکیت و نسبت آن با آزادی‌های فردی با مسائلی مواجه شدم که پرداختن به آن‌ها تبدیل به دغدغه‌ی فکری من شده است. به همین خاطر می‌خواهم ادامه‌ی راهم را در سطحی دنبال کنم که امکان صورت‌بندی دقیق‌تر این پرسش‌ها و پیگیری جدی‌تر آن‌ها فراهم باشد.

از چه زمان و در چه شرایطی مطالعه را شروع کردید؟

از اوایل مرداد مطالعه را آغاز کردم. در ابتدا، تردیدهایی نسبت به شرکت در آزمون امسال داشتم، چرا که هم‌زمان درگیر فعالیت‌های مختلفی بودم و مطمئن نبودم که بتوانم همه کارها را با هم پیش ببرم. با این حال، به‌تدریج برنامه‌ریزی منسجم‌تری پیدا کردم و حدود هفت ماه مشغول آمادگی برای آزمون بودم. برنامه‌ی روزانه‌ی فشرده‌ای داشتم ولی در قید و بند تعداد ساعت مطالعه نبودم. به تناسب احوال خودم برنامه را پیش می‌بردم. نمی‌توانم بگویم همیشه عالی بودم و هیچ وقت از خستگی و فشار ذهنی به مرز شکسته شدن نرسیدم اما مهم‌ترین نکته این بود که توانستم ادامه بدهم. گاهی اوضاع آرام بود و بازدهی بهتری داشتم و گاهی به قدری روزهای تلخ و سنگینی پیش می‌آمد که حتی نمی‌شد یک صفحه از کتاب را ورق زد.

منابع و شیوه مطالعه‌تان به چه شکل بود؟

با توجه به اینکه فاصله‌ی زمانی زیادی با مقطع کارشناسی ندارم، بخشی از مباحث و کتاب‌های مرجع را در همان دوره مطالعه کرده بودم. با این حال، برای آمادگی آزمون دکتری به‌طور خاص، تمرکز من بر منابعی بود که بتوانند جنبه‌های تحلیلی و تست‌محور را تقویت کنند. در حقوق مدنی و حقوق تجارت از کتاب‌های شرح دکتر توکلی

استفاده کردم و در این دروس منبع تست جداگانه‌ای نداشتم. در متون فقه، کتاب‌های شرح و تست آقای سینجلی منبع اصلی من بودند. برای زبان عمومی دکتری از کتاب «زیر ذره‌بین» نشر نگاه دانش بهره بردم. در کنار این منابع، مجموعه سؤالات کنکورهای سال‌های گذشته دکتری حقوق خصوصی نشر مجد را هم به صورت ویژه برای تمرین و تحلیل تست‌ها مدنظر داشتم.

منابع مطالعه‌تان را چطور انتخاب کردید؟

در انتخاب منابع، هم از تجربه‌ی رتبه‌های برتر سال‌های قبل که مصاحبه‌شان در سایت اختبار منتشر شده بود استفاده کردم و هم با آقای محمد تهرانی که از رتبه‌های برتر سال‌های گذشته هستند، مشورت داشتم. در نهایت، خودم منابع مختلف را بررسی کردم تا ببینم با کدام یک ارتباط بهتری برقرار می‌کنم و با شیوه‌ی مطالعه‌ام سازگارتر هستند.

بیشتر روی چه منابعی سرمایه‌گذاری کردید؟

در حقوق مدنی و تجارت، کتاب‌های شرح را به صورت تطبیقی با متن قوانین مطالعه می‌کردم تا همزمان تسلط بر متن قانون و تحلیل مواد را تقویت کنم. مدت زمان قابل توجهی از برنامه‌ام را به درس متون فقه اختصاص دادم و در جلسه‌ی آزمون هم توانستم به تمام سؤالات این درس پاسخ صحیح بدهم. علاوه بر این موارد، کنکورهای دکتری سال‌های گذشته را چندین بار تمرین، تحلیل و مرور کردم تا با سبک طرح سؤال و ذهنیت طراحان بیشتر آشنا بشوم.

برنامه مطالعه‌تان به چه ترتیبی بود؟

ابتدا برنامه مطالعاتی‌ام را در قالب سه مرحله کلی طراحی کردم. برای هر مرحله بازه‌ی زمانی و وظایف مشخصی را در نظر گرفته بودم. مرحله اول چهار ماه طول کشید و به مطالعه و نکته‌برداری از کتاب‌های شرح اختصاص یافت. در مرحله دوم که دو ماه زمان برد، تمرکز بر مرور مطالب، مطالعه‌ی تست‌های متون فقه، تحلیل و شبیه‌سازی کنکورهای سال‌های گذشته و همچنین مطالعه‌ی زبان بود. مرحله سوم هم یک ماه آخر بود که به جمع‌بندی و مرور نهایی پرداختم. ضمن رعایت این ساختار کلی، برنامه‌ریزی به صورت هفتگی انجام می‌شد و در پایان هر هفته ارزیابی و اصلاح لازم صورت می‌گرفت. این برنامه از انعطاف لازم برخوردار بود و متناسب با شرایط و حجم کارهای دیگر، در صورت نیاز بازتنظیم می‌شد.

سطح سؤالات آزمون امسال را چطور ارزیابی می‌کنید؟

سؤالات دروس تخصصی نسبتاً دقیق و استاندارد بودند و اگر کسی تسلط خوبی داشت، می‌توانست به عمده‌ی آن‌ها پاسخ بدهد. سؤالات زبان، مشابه سال‌های گذشته کمی چالش‌برانگیز بود. حذف درس استعداد تحصیلی از سرفصل‌های آزمون اتفاق مثبتی بود.

برای ادامه تحصیل کدام دانشگاه را انتخاب کردید؟

دانشگاه تهران را مثل خانه می‌دانم و احساس تعلق خاصی به آن دارم. از دوره‌ی کارشناسی با فضای این دانشگاه و برخی اساتید آن آشنا هستم و همین موضوع انگیزه‌ی من را برای ادامه تحصیل در این دانشگاه بیشتر کرده است. البته دانشگاه‌های خوب دیگری مثل شهید بهشتی، تربیت مدرس و علامه طباطبایی هم از

نظر علمی در سطح بسیار بالایی هستند و برای من انتخاب‌های ارزشمندی محسوب می‌شوند.

رزومه‌تان برای مرحله مصاحبه چطور است؟

در دوران تحصیل سعی کرده‌ام به صورت فعال در محیط دانشگاه حضور داشته باشم و فعالیت‌های علمی و اجرایی مختلفی را انجام بدهم. در تأسیس انجمن علمی مالکیت فکری دانشگاه تهران مشارکت داشته و دو دوره دبیری آن را بر عهده گرفته‌ام. همچنین تجربه‌ی سردبیری نشریات دانشجویی و ویراستاری کتاب مجموعه مقالات مالکیت فکری را هم داشته‌ام. دو مقاله در مرحله‌ی داوری دارم. در حال حاضر، مشغول نگارش پایان‌نامه تحت نظر اساتید محترم، آقای دکتر جعفری‌تبار و خانم دکتر شاکری، هستم.

توصیه‌تان به داوطلبان آزمون های حقوقی چیست؟

من هنوز در ابتدای راه هستم و بدون تعارف خودم را در جایگاه توصیه و نصیحت نمی‌بینم. هر آنچه به ذهنم می‌رسید صادقانه گفتم و امیدوارم مفید بوده باشد. به عنوان حسن ختام به همین تک بیت از بیدل دهلوی، که با اشعارش در این هفت ماه زندگی کرده‌ام، بسنده می‌کنم:

به ذوق جستجو می‌باید از خود تا ابد رفتن / هزار امروز و فردا دی شد و فردا نشد پیدا

بابت هر آنچه شد و نشد، خدا را شکر می‌گویم. از عزیزترین آدم‌های زندگی‌ام یعنی پدر، مادر و برادرم مرتضی با تمام وجود ممنونم. حمایت و محبت بی‌دریغ آن‌ها دلگرمی و پشتوانه‌ی من در تمام مراحل بوده است. از اساتید گرانقدرم، جناب آقای دکتر میرشکاری و جناب آقای دکتر جعفری‌تبار تشکر می‌کنم. راهنمایی و مشورت با این دو بزرگوار در شروع این مسیر به من قوت قلب داد. از دو دوست عزیزم، آقای پوریا جعفرپور و آقای علی محمدی ارکی، که در این هفت ماه همراه من بودند و کمک بسزایی در پیش بردن کارهای مختلف داشتند صمیمانه سپاسگزارم. در نهایت، امیدوارم این روزهای سخت بگذرد و ایران عزیزم به نقطه‌ی امن آرامش و آزادی برسد.